

Λύγεια καὶ ἡ Λιβόρνο δὲν ἔχουσιν ἐδὸλως ἡμέρας διακρίσεως.

Ἐξακίεται δὲ ὅτι ἐκεῖ μόνον δὲν ἠμποροῦσι νὰ χρησιμεύσωσιν ἡμέραι διακρίσεως, ὅπως εἶναι ἀπηγορευμένοι ἐντάκτως ὑπὸ τῶν νόμων, καθὼς π.χ. εἰς τὴν Σαξονίαν, β. μήτε εἰς τὰς καμπιάλας τῶν πανηγύρεων, γ. μήτε εἰς τὰς καμπιάλας, τὰς ἐκδοδόμενας ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει, ἢ μὲ πολλὰ σύντομον διορίαν, δ. μήτε εἰς τὰς λεγομένας ξηραὶς καμπιάλας.

Περὶ τῆς ἐμφανίσεως καὶ ἀποδοχῆς τῶν καμπιάλων.

§. 28.

Ἐὰν ἡ καμπιάλα πρέπει νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν, δι' ὃν γίνεται, ἡ ἀποδοχὴ εἶναι τὸ κυριώτατον πράγμα. Τοσῆτον ἀναγκαῖον εἶναι λοιπὸν τὸ νὰ ἐμφανισθῇ διὰ νὰ ἀποδεχθῇ. Τῆσο πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ τὸ φροντίσῃ ὁ εἰσαγωγὸς, ἢ ὁ τελευταῖος γυρωμένος, εἰὰν ἡ καμπιάλα εἶναι κυκλοφορῆσα. Ὅθεν πρέπει νὰ ἐμφανισθῇ ἡ καμπιάλα εἰς τὴν ἀποδοχὴν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς πτώσεως (σκαδέντζας). Ἐὰν δὲ ὁ ἐμφανιστὴς τὸ παραμελήσῃ ἐξ ἰδίου σφάλματος, ὁ συρόμενος, ἀνίσως θέλῃ νὰ ἀποδεχθῇ, θέλει κάμει καλά, νὰ ζητήσῃ ἰκανὴν ἀσφάλειαν παρὰ τῷ ἐμφανιστῷ, διὰ νὰ εἶναι σκεπασμένος, ὅταν ὁ ἐκδότης δὲν θελήσῃ πλέον νὰ ἀνακατωθῇ εἰς τὴν καμπιάλαν. Ἐὰν ὅμως δὲν εἶναι τὸ σφάλμα εἰς τὸν ἐμφανιστὴν, τῷ νὰ ἐμφανισθῇ ἡ καμπιάλα ἀργά, ἠμπορεῖ νὰ ἀναδράμῃ εἰς τὰς προγυρωτάς, ἔχι ὅμως κατὰ τὸν καμπιαλικὸν νόμον, ἀλλὰ κατὰ τὸ σῦνηθες δίκαιον τῆς ἀπαιτήσεως χρέος τινός. Ἐπάνω εἰς τῆσο πρέπει νὰ ἐξετάσῃ τις τὰς διαφόρους καμπιαλικὰς διαταγὰς, αἱ ὁποῖαι διαφέρουσιν ἢ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην.

§. 29.

Ὁ κύριος ἐμφανιστὴς ²) δύναται, ἢ μόνος, ἢ διὰ τῶν ὑπηρετῶν.

²) Κύριος ἐμφανιστὴς ἐννοεῖται ὁ ἔχων λαμβάνειν τὴν τιμὴν τῆς καμπιάλης παρὰ τῷ συρομένῳ.

ρετών τῆς πραγματείας τε, ἢ δὲ ἄλλε ὁποιοδήποτεν ἀνθρώπε, νὰ ἐμφανίσῃ τὴν καμπιάλαν πρὸς ἀποδοχὴν. Διότι τὸ ἐμφανίζον πρόσωπον εἶναι εἰς τὸτο ἀδιάφορον. Ὁ συρόμινος πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ, ἂν θέλῃ νὰ ἀποδεχθῇ τὴν καμπιάλαν ἢ ὄ. Εἰς τὸ Ἀμβέργον φυλάττεται εἰς τὸτο τοσαύτη ἀκρίβεια, ὡσε, ὅταν ὁ λαβὼν μίαν καμπιάλαν παρὰ τῷ ἐμφανισῷ διὰ νὰ τὴν ἀποδεχθῇ, τὴν κρατήσῃ εἰς τὸν οἶκόν τε μίαν νίκτα, ἐκλαμβάνεται ὅτι τὴν ἀπεδέχθη, καὶ ἀναγκάζεται νὰ τὴν πληρώσῃ, εἰάν ἀπαραιτήτως ἀπαιτηθῇ. Αὐτὴ ἡ πράξις εἶναι βέβαια πολλὰ ἀσθηρὰ μὲν, ἀναγκαῖα δὲ, ἐπειδὴ εἰς τοιαύτην βσιώδη ὑπόθεσιν, καθὼς εἶναι ἡ ἀποδοχὴ, πρέπει ὁ ἐμφανιστὴς νὰ ἤξεύρῃ, ἂν ἡ καμπιάλα ἀποδέχεται ἢ ὄ. Τὸτο ἐνίοτε πρέπει νὰ τὸ ἤξεύρῃ ἐνθὺς, διὸ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀφήσῃ τὴν καμπιάλαν νὰ μένῃ πολὺν καιρὸν, εἰς τὸν συρόμενον, χωρὶς νὰ ἤξεύρῃ, ἂν μέλλῃ νὰ ἀποδεχθῇ ἢ ὄ.

§. 30.

Ἡ καμπιάλα ἠμπορεῖ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν νὰ ἐμφανίζηται καὶ νὰ ἀποδέχηται. Ἐξαιρῶνται δὲ αἱ κυριακαὶ καὶ ἑορταὶ τῶν Χριστιανῶν, καὶ τὸ σάββατον τῶν Ἑβραίων, καὶ πρέπει νὰ ἀναβάλληται εἰς τὴν προσεχῶς ἐπομένην ἐργάσιμον ἡμέραν. Ἐάν δὲ ἡ καμπιάλα εἶναι πληρωτέα ἐν κυριακῇ, ἢ ἐν σαββάτῳ, πρέπει νὰ ἐμφανίζηται κατὰ τὴν πρὸ αὐτῆς ἡμέραν. Τὸτο εἶναι μᾶλλον ἀναγκαιότερον εἰς τὰς τόπας, ἐνθα ἡ εἰσὸς ἢ ἡ μόνον πολλὰ ὀλίγα ἰπάρχουσιν ἡμέραι διακρίσεως. Καὶ περὶ τὸτε εἶναι ἀναγκαῖον χρείας τυχῆσης, νὰ ἐρευνῶνται αἱ καμπιαλικά διαταγαὶ, τῷ τόπῳ, εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἐμφανισθῇ ἡ καμπιάλα πρὸς ἀποδοχὴν.

§. 31.

Ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ τὴν κυκλοφορίαν πολλάκις ἡ χρεία ἀπαιτεῖ νὰ ἐκδίδωνται πολλὰ ἔκτυπα μιᾶς καμπιάλης, καὶ παρρησιάζεται ἡ αὐτὴ καμπιάλα εἰς πολλὰ ἀντίγραφα, εἶναι γενικὸς κανὼν, ὅτι εἶναι ἰκανὴ ἡ ἀποδοχὴ ἑνὸς μόνου ἐκτύπου. Ὅθεν ἡ ἀποδοχὴ τῆς πρώτης καμπιάλης, ἐπέχει τόπον καὶ διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς δευτέρας καὶ τῆς τρίτης. Ἐρρέθη ἤδη ἀνωτέρω, ὅτι εἰς τὴν κυκλοφορῶσαν καμπιάλαν πρέπει νὰ σημειῶνται, πα-

II

ρα

ἢ τὴν εὐρίσκειται ἢ ἀποδεδεγμένη πρώτη, διὰ τὴν λάβην ὁ τελευταῖος γυρωμένος μετὰ αὐτὴν καὶ μετὰ τὴν κυκλοφοροῦσαν καμπιάλαν τὴν τιμὴν παρὰ τῆ ἀποδοχῆς. Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι δυνατόν νὰ ἐκλείψῃ ἢ πρώτη, πρέπει νὰ ἐμφανισθῇ ὡς εἰκὸς ἢ δευτέρα καὶ νὰ ἀποδεχθῇ.

§. 52.

Ἡ ἀποδοχὴ εἶναι εἰς τὴν καμπιάλαν τόσον ἐσιώδης, ὥστε αὐτὴ τότε ὑποχρεώνει τὸν ἀποδεξάμενον, καὶ ἐκπληροῦναι τὸ τέλος, δι' ὃ ἐξεδόθη, ὅταν ἀποδεχθῇ πρεπόντως ὑπὸ τῆ συρομένης, ὅς τις ἢ εἶναι χρεώσης τῆ ἐκδοτῆς, ἢ δίδει αὐτῷ πίσιν (κρέδιτον), καὶ διὰ τῆς ἀποδοχῆς ὁμολογεῖ, ὅτι θέλει πληρώσει τὴν καμπιάλαν εἰς τὸν διωρισμένον καιρὸν, καὶ πρέπει νὰ τὴν πληρῶσῃ κατὰ τὰς αἰσηρὰς νόμους τῶν καμπιάλων. Ἡ ὁμολογία αὕτη γίνεται διὰ τῆς φράσεως, *Ἀπεδέχθη*, καὶ ἔπειτα δι' ὀλοκλήρου ὑπογραφῆς τῆ ὀνόματος τῆ συρομένης. Τέτοιον γενομένον, ἔλαβεν ἢ καμπιάλα ὅλην τὴν ἰσχύν τῆ δικαίης της. Εἰς τὴν ἀποδοχὴν πρέπει ἐφεξῆς νὰ θεωρῶνται ἔτι τὰ ἐπόμενα περιστατικά.

§. 53.

α. Ὁ συρόμενος πρέπει νὰ ἀποδεχθῇ ὅλην τὴν ποσότητα, καὶ ἔχι νὰ ὑποχρεωθῇ δι' ἓν μέρος μόνον τῆς ποσότητος τῆ χρεῆς τῆς καμπιάλης. Ἐὰν ὅμως ὁ ἐμφανιστὴς εὐχαρισθῇ μετὰ μερικὴν τινα ἀποδοχὴν, δύναται νὰ τὸ κάμῃ μὴ παραβλαπτομένον τῆ δικαίᾳ της, καὶ διὰ τὸ μὴ ἀποδεχθῆν μέρος τῆς καμπιάλης νὰ τὴν διαμαρτυρήσῃ (προτεσίρη), τῆτο δὲ πρέπει νὰ γένη μετὰ τὴν αὐτὴν φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν, ὡς ἂν νὰ μὴ ἠθέλων ἀποδεχθῇ ὀλοκλήρου ἢ καμπιάλα. Ἐπειδὴ μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δύναται ὁ ἐμφανιστὴς νὰ ζητήσῃ τὸ δικαίον της εἰς τὰς πρὸ αὐτῆ κτήτορας τῆς καμπιάλης, εἰς τὴν ἄλλως δὲν πληρωθῇ τὸ διαμαρτυρηθῆν μέρος τῆς ποσότητος τῆς καμπιάλης.

β. Δὲν πρέπει νὰ ἔχη χώραν συμπεφωνημένη τις ἀποδοχὴ εἰς καμπιάλαν συρομένην, π.χ. *ἀνίσως μοι ἔλθωσιν αἱ εἰσα-*

εἰσαγωγαὶ (ρίμύσσαι) ταύτης τῆς ποσότη-
τος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεως, ὑπόσχομαι νὰ
πληρώσω ταύτην τὴν καμπιάλαν, καὶ τότε
νὰ θεωρῆται ὡς ἤδη ἀποδεδεγμένη ὑπ' ἐμοῦ.
Οὐδεὶς ἐμφανιστὴς πρέπει νὰ μὲν εὐχαρισημένος μετ' αὐ-
τὴν ἀποδοχὴν, ἐπειδὴ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν εἶναι ἀ-
ποδεδεγμένη ἡ καμπιάλα. Διότι ἡ ἀποδοχὴ πρέπει νὰ γί-
νηται χωρὶς πάσης συνθήκης.

γ. Ὁ ἀποδοχεὺς ἀπαξ ὑπογράφας ἐπὶ τὴν καμπιάλαν τὴν ἀ-
ποδοχὴν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὴν σβύσῃ πάλιν. Διότι ἐὰν
ἐπιτρέπετο τὸτο νὰ γίνηται, ἤθελε κυριεύει ἡ μεγίστη ἀβε-
βαιότης εἰς τὴν τῆς καμπιάλης ὑπόθεσιν, μάλιστα εἰς τὸ ἐ-
σιωδέσατον μέρος της, καθὼς εἶναι ἡ ἀποδοχὴ. Μὲ ὅλον
τὸτο τοιαῦται καταχρήσεις κυριεύουσιν εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅ-
πως αἱ καμπιάλαι φέρονται εἰς τὸν οἶκον τῆς πραγματευτῆς,
διατρίβοντος εἰς τὸ ὑποστατικόν τε, διὰ νὰ τὰς ἀποδεχθῆ,
τὰς ὁποίας ἐλθὼν εἰς τὴν πόλιν κατὰ τινὰ ἡμέραν τῆς τα-
χυδρομῆς (τῆς πόσας) τὰς ἀποδέχεται καὶ τὰς ἀφίνει ἐκεῖ,
ἕως ὅτε νὰ τὰς παραλάβῃ ὁ ἐμφανιστὴς. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ-
μως ἔρχονται εἰδήσεις κακαὶ περὶ τῆς ἐκδόσεως, καὶ ὁ ἀπο-
δοχεὺς εὐρίσκειται χωρὶς ἀσφάλειαν διὰ τὴν ἀποδεχθεῖσαν
καμπιάλαν σβύνει λοιπὸν ἀμέσως τὴν ἀποδοχὴν τε, καὶ
εὐρίσκει ὑπεράσπισιν εἰς τὸ Κριτήριον, τὸ ὁποῖον δὲν
ἔπρεπε νὰ ἀνέχεται τοιαύτας χονδρὰς καταχρήσεις.

δ. Καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἀποδοχῆς πρέπει νὰ σημειώνηται.

εἰ. Ὄταν ὁ συρόμενος κρατήσῃ παρ' ἑαυτῷ μίαν καμπιάλαν,
εἰς τινὰς ἐμπορικὰς Ἀγορὰς νομίζεται τότε ὡς ἀποδεδεγ-
μένη. Πᾶς πραγματευτῆς λοιπὸν πρέπει εἰς τὸτο νὰ εἶναι
πολλὰ προσεκτικὸς. Ὄθεν ἀνίσως φέρῃ τις αὐτῷ εἰς τὸν οἶ-
κόν τε καμπιάλαν πρὸς ἀποδοχὴν πρέπει εὐθὺς ἢ νὰ ὑπογρά-
ψῃ τὴν ἀποδοχὴν, ἢ νὰ τὴν ἐπιστρέψῃ.

ς. Δὲν εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον, εἶναι πολλὰ καλὸν
ὅμως, τὸ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ὁ ἀποδοχεὺς εἰς τὴν ἀποδο-
χὴν τὴν ἐν τῇ καμπιάλῃ διαλαμβανομένην ποσότητα π. χ.

ἀπεδέχθησαν 1000 γρόσια. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου προλαμβάνει τὰς δόλεις, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ πραχθῶσι, καὶ πρᾶττονται πολλὰ συνεχῶς εἰς τὴν τιμὴν (ποσότητα) τῆς καμπιάλης.

Εἰς τινὰς καμπιάλας κατὰ τινὰς καμπιαλικὰς διαταγὰς δὲν εἶναι ἀναγκαῖον, τὸ νὰ ἀποδέχωνται αἱ καμπιάλαι ὑπὸ τῆ ἐκδό-
τε. Τῆτο ὅμως εἰς Ἀμβέργον ἀπαιτεῖται νὰ γίνηται, εἰάν ἡ καμπιάλα δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἀπλή ὁμολογία. Καθόλου ὅμως εἶναι καλόν, καὶ εἰς τινὰς ἐμπορικὰς Ἀγορὰς ἀναγκαῖον, τὸ νὰ δίδωνται εἰς ἀποδοχὴν αἱ οἰκτεῖαι καμπιάλαι. Τῆτο ἔχει ἔπειτα τὴν ὠφέλειαν ταύτην, ὅτι ἡμπορεῖ τις αὐτὰς τὰς καμπιάλας νὰ τὰς γυρώσῃ εἰς ἄλλας.

Περὶ τῆς διαμαρτυρίας τῆς καμπιάλης.

§. 34.

Διαμαρτυρία ὀνομάζεται ἐν τοῖς καμπιαλικοῖς πράγμασι τὸ γράμμα, ἐν ᾧ ἀποδεικνύεται διὰ τινος δημοσίως καὶ ἐπ' αὐτῷ τῆτο διωρισμένε ὑποκειμένε, ὅτι ὁ συρόμενος δὲν εἰδέχθη τὴν καμπιάλαν, ἢ δεχθεὶς αὐτὴν δὲν τὴν ἐπλήρωσε.

Τὸ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ διαμαρτυρία εἶναι διὰ τὸν ἐμφανιστὴν τόσον ἀναγκαῖον, ὥστε πρέπει τὴν αὐτὴν ἡμέραν νὰ φροντίσῃ νὰ τὴν κάμῃ, ὅταν ὁ συρόμενος ἀποκριθῇ, ὅτι δὲν δέχεται ἢ δὲν πληρῶνει τὴν καμπιάλαν. Ἐπεκτα ὁ ἐμφανιστὴς δύναται νὰ ζητήσῃ τὸ δίκαιόν τε παρὰ τῶν προκατόχων τε. Ἀνίσως ὅμως ἀποκριθῇ ὁ συρόμενος, ὅτι ἠθέλε δεχθῆ τὴν καμπιάλαν, εἰάν εἴρχετο τὸ ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενον γράμμα τῆς εἰδήσεως, τότε δύναται ὁ ἐμφανιστὴς, ὅταν ἡ τῆς πτώσεως ἡμέρα δὲν εἶναι πολλὰ πλησίον, νὰ προσμένῃ ἑτεῆμέρας τινὰς, καὶ νὰ ἐρωτήσῃ τὸν συρόμενον, ἂν ἤθε το γράμμα τῆς εἰδήσεως, καὶ ἐπομένως ἂν θέλῃ νὰ ἀποδεχθῇ; Ἐάν δὲ μήτε τότε δὲν θέλῃ νὰ τὸ κάμῃ, ὁ ἐμφανιστὴς φέρεται προσεκτικῶς, εἰάν δώσῃ τὴν καμπιάλαν νὰ διαμαρτυρηθῇ, διότι ἡμπορεῖ εὐκόλα νὰ ἐνοχοποιη-
θῇ

θῆ· δια παραμέλειαν. Ἡ τῆ Ἀμβέργε καμπιαλική διαταγή συγ-
χωρεῖ εἰς τὸν συρόμενον τρεῖς ἡμέρας καιρὸν σκέψεως, ἄλλαι
καμπιαλικαὶ διαταγαί, ἢ πλείοτερον ἢ ἑδὲνα καιρὸν. Ἔως τῆς
προσεχῆς ἡμέρας τῆ ταχυδρομῆ ὁμως δύναται τις νὰ προσμένη,
πρὶν ἀπαιτήσῃ ἢ χρεῖα νὰ διαμαρτυρηθῇ ἢ καμπιάλα. Ἐδῶ ὁ-
μιλοῦ μόνον περὶ τῶν προπόντως συρμένων καμπιάλων, ἐπειδὴ
δὲν ἀπαιτεῖται ἢ αὐτὴ ἀνσηρότης καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον εἰς
τὰς καμπιάλας τῶν πανηγύρεων.

§. 35

Εἶπον ἀνωτέρω, ὅτι ἡ συγγραφή τῆς διαμαρτυρίας πρέπει
νὰ γίνηται ὑπὸ τινος δημοσίως ἐμπεισιευμένου προσώπου. Τοῖστον
ἐννοῶ ἐν ὑποκείμενον τῆ Κριτηρίε, ἢ ἕνα Νοτάριον. Ἀφ' ἑπαρ-
ρήσιασῃ ὁ ἐμφανιστὴς τὴν καμπιάλαν εἰς τὸν συρόμενον, καὶ αὐ-
τὸς ἀποποιηθῇ τὴν ἀποδοχὴν, ὑπάγει ὁ πρῶτος εἰς τὸν Νοτάρι-
ον, καὶ τὸν παρακαλεῖ, νὰ ἐμφανίσῃ ἔτι ἅπαξ τὴν καμπιάλαν,
καὶ ἂν δὲν ἀποδεχθῇ, νὰ τὴν διαμαρτυρήσῃ. Ὁ δὲ Νοτάριος
ὑπάγει χωρὶς ἀναβολῆς πρὸς τὸν συρόμενον, καὶ ἂν αὐτὸς ἀ-
ποποιηθῇ πάλιν τὴν ἀποδοχὴν, τότε τὸ ἔργον, τῆ Νοταρίε εἶ-
ναι νὰ διαμαρτυρήσῃ ἐντάκτως διὰ τὴν τιμὴν (ποσότητα) τῆς
καμπιάλης, καὶ δι' ὅλα τὰ ἐκτέτε γενόμενα καὶ ἔτι γενησόμενα
ἔξοδα, τόκους, ἀντικαταλλαγὴν (Recambio) κ. τ. λ. Εἰς αὐτὸ τὸ
γράμμα πρέπει νὰ διαλαμβάνωνται τὰ αἴτια τῆς μὴ γενομένης
ἀποδοχῆς.

Αἰτὴ ἢ τακτικῶς συνθεμένη διαμαρτυρία δίδεται εἰς τὸν
ἐμφανιστὴν, ὅς τις τὴν σέλλει διὰ τῆ πρώτῃ ταχυδρομῆ πρὸς ἐ-
κεῖνον, παρὰ τῆ ὁποῖε ἔλαβε τὴν ἤδη διαμαρτυρηθεῖσαν καμ-
πιάλαν, ἢ καὶ πρὸς ὁποῖον δῆ τινα ἄλλον τῶν προκατόχων τε,
ἔως τῆ ἐκδοτῆ τῆς καμπιάλης. Τὴν δὲ τιμὴν τῆς καμπιάλης ἡμ-
πορεῖ νὰ τὴν ζητήσῃ ἀπὸ ἐκεῖνον, παρὰ τῆ ὁποῖε ὑπολαμβάνει,
ὅτι ἀποζημιῶται εὐκολώτερα. Ἐὰν δὲ ὁ ἐμφανιστὴς, δὲν εἶναι
κύριος τῆς καμπιάλης, ἀλλ' ἔλαβεν ἐπιταγὴν παρὰ τινος ἀνταπο-
κριτῆ νὰ δώσῃ τὴν καμπιάλαν νὰ ἀποδεχθῇ ἐπ' ὀνόματί τε, τό-
τε πρέπει ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς ἐκεῖνον νὰ τὴν σείλῃ, διὰ νὰ ἡμ-
πρέσῃ νὰ φροντίσῃ τὰ ἐφεξῆς ἀναγκαῖα.

Ἐὰν

Ἐὰν δὲ ὁ συρόμενος εἰς τὴν ἐμφάνησιν τῆς καμπιάλης ἀποκριθῆ, ὅτι κατὰ τὸ παρὰν μὲν δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὴν ἀποδεχθῆ, ἐνδεχόμενον ὅμως αἰ μετὰ τῆ ἐκδόσεως σχέσεις τε ἐντὸς ὀλίγου νὰ λάβωσι τοιαύτην μορφήν, ὥστε πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς νὰ κάμῃ προθύμως τὴν ἀποδοχὴν. Πρέπει μὲ ὅλον τῆτο νὰ διαμαρτυρηθῆ μὲν ἡ καμπιάλα, ἡ διαμαρτυρία δὲ δὲν γράφεται κατὰ τὴν τάξιν, ἀλλ' ὁ Νοτάριος λαμβάνει μόνον σημείωσιν αὐτῆς. Περὶ δὲ τὸν καιρὸν τῆς διορίας ὀφείλει αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ πάλιν πρὸς τὸν συρόμενον, καὶ εἰὰν δὲν ἀποδεχθῆ τὴν καμπιάλαν, γίνεται ἡ διαμαρτυρία κατὰ τὸν ῥηθέντα τρόπον.

§. 56.

Ἡ διαμαρτυρία μιᾶς καμπιάλης γίνεται πολλάκις κατὰ δύο τρόπους, Α' διὰ τὴν μὴ γενομένην ἀποδοχὴν, καὶ Β' ὅταν εἶναι ἀποδεδεγμένη καὶ ἔπειτα δὲν πληρῶνεται ὑπὸ τῆ χρεωκοπήσαντος ἀποδοχέως, διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς πληρωμῆς. Καὶ εἰς τὰς δύο πτώσεις μένει εἰς τὸν ἐμφανιστὴν τὸ αὐτὸ δίκαιον πρὸς τὰς προκατόχους τε.

Ἀρίσως ἀποδεχθῆ ἐν μέρος τῆς τιμῆς τῆς καμπιάλης, πρέπει τὸ ὑπόλοιπον νὰ διαμαρτυρηθῆ.

§. 57.

Ἐνίοτε ὅμως ἀφ' ἧ διαμαρτυρηθῆ ἡ καμπιάλα, εὐρίσκεται εἰς πραγματευτῆς, ὅς τις βλέπων μὲ δυσαρέσκειάν τε τὸ ὄνομα τῆ φίλε τε πάσχον διὰ τῆς διαμαρτυρίας, προβάλλει νὰ ἀποδεχθῆ τὴν καμπιάλαν, καὶ εἰς τὴν διορίαν νὰ τὴν πληρώσῃ. Ταύτην τὴν λεγομένην ὑπὲρ τῆς τιμῆς (par honneur) ὑποδοχὴν, ὀφείλει ὁ κάτοχος τῆς καμπιάλης νὰ τὴν δεχθῆ. Αὐτὸς ὅμως δίδει τὴν καμπιάλαν, μὴ ἔσαν ἔτι διαμαρτυρημένην, νὰ διαμαρτυρηθῆ. Ἐπειτα πρέπει καὶ αὐτὸς ὁ ἀποδοχὴς νὰ προσθέσῃ ῥητῶς, ὅτι ἀποδέχεται ὑπὲρ τῆς τιμῆς, καὶ διὰ ποῖον ἐκ τῶν μετόχων ἔκαμε τῆτο, παρὰ τῆ ὁποῖς μόνον δύναται νὰ ζητήσῃ τὸ δίκαιόν τε.

§. 58.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων δὲν εὐρίσκεται κἀνὲν ἄλλο ἔργον τοσούτον ἐσιῶδες, συνθεμένον μὲ τόσον συντόμως καὶ συνδετικὰς λέξεις, ὡς γίνεται εἰς τὰς καμπιᾶλας, ἔπεται ἐκ τούτου, ὅτι εἰς τὰς καμπιᾶλας πρέπει τις νὰ φυλάττη μὲ ἀκρίβειαν τὰ γεγραμμένα, καὶ ἐδόξως νὰ παρεκκλίνῃ ἀπὸ αὐτά. Ἡ αὐξηρὰ αὕτη ἀκρίβεια εἶναι κοινῶς γνωρισμένη εἰς τὰς πολιτείας ἐκεῖνας, εἰς τὰς ὁποίας εἰρίσκονται καμπιαλικοὶ νόμοι, καὶ ὅς τις δὲν φυλάττει ἀκριβῶς τὴν περίληψιν τῆς καμπιᾶλης, κινδυνεύει, εἰὰν ἡ καμπιᾶλα δὲν πληρωθῇ, ἢ ἄλλο τι κακὸν συμβῇ εἰς αὐτὴν, νὰ πάθῃ μεγάλην ζημίαν.

§. 39.

Ἐλθέσης τῆς διορίας καμπιᾶλης τινὸς τακτικῶς συρμένης καὶ ἀποδοδεγμένης, πρέπει νὰ πληρωθῇ ὑπὸ τῆ ἀποδοχέως, εἰὰν αὐτὸς ἐν τῷ μεταξύ δὲν ἐχρεωκόπησε. Πρὸ τῆς διορίας τῆς καμπιᾶλης ὅμως δὲν ἢμπορεῖ νὰ ζητηθῇ ἡ πληρωμὴ κατ' ἐδένα τρόπον. Ἀνίσως δὲ παρακαλεσθῇ ὁ ἀποδοχεὺς ὑπὸ τῆ ἐμφανισῆ, ἔχων τὰ χρήματα ἔτοιμα διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς καμπιᾶλης, νὰ πληρώσῃ πρὸ τῆς διορίας τὴν καμπιᾶλαν, ἢ θελεσ κάμει καλὰ ὁ ἀποδοχεὺς νὰ τὴν πληρώσῃ; ἐχὶ βέβαια. Διότι ἐδῶ πρέπει νὰ κρίνη δύο ἐνδεχόμενα περιστατικά.

A. Ὁ ἀποδοχεὺς ἢμπορεῖ νὰ εἶναι Παραγγελλόμενος ἄλλε τινὸς, καὶ ἀπεδέχθῃ μόνον κατὰ διαταγὴν. Λοιπὸν τὰ περιστατικά δύνανται νὰ μεταβληθῶσι, καὶ νὰ ἔλθῃ ἄλλη διαταγὴ, νὰ μὴ πληρώσῃ τὴν καμπιᾶλαν. Τότε ἢθελεν εἶναι κακὸν διὰ τὸν ἀποδοχέα, ἐπιταχύναντα τὴν πληρωμὴν. Ἐὰν δὲ ὁ εἰσαγωγὸς εἶναι χρεώσης εἰς τὸν ἰμφανισῆν, ὁ ἀποδοχεὺς εἶναι ὑπόχρεως κατὰ πάντα λόγον νὰ πληρώσῃ, εἴτε ἂν ἔλθῃ ἐναντία-ἐπιταγὴ, εἴτε ἂν δὲν ἔλθῃ.

B. Ἐὰν πληρώσῃ ὁ ἀποδοχεὺς τὴν καμπιᾶλαν εἰς τὸν ἰμφανισῆν πρὸ τῆς διορίας, καὶ αὐτὸς παραμερίσῃ ταχέως τὰ χρήματα, καὶ ἔπειτα χρεωκοπήσῃ, πρὶν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς πλη-

πληρωμῆς τῆς καμπιάλης, τότε ἀπολογεῖται ὁ ἀποδοχεὺς εἰς τὴν συνδρομὴν τῆς χρεωκόπου τὴν τιμὴν τῆς καμπιάλης, καὶ πρέπει λοιπὸν νὰ τὴν πληρώσῃ δεπλῆν. Διὰ τῆτο πρέπει νὰ προσέχη τις, νὰ μὴ πληρώσῃ τὴν καμπιάλαν πρὸ τῆς διορίας. Ἀλλὰ τινὲς καμπιαλικαὶ διατάξεις ὡς π. χ. αἱ τῆς Δειψίας κίμωνσιν ἐξαιρέσεις εἰς τῆτο διὰ τὰς καμπιάλας τῶν πανηγύρεων, πλὴν αὐταὶ δὲν ἀκυρώνουσι τὸν κανόνα ἐν γένει.

§. 40.

Ἡ πληρωμὴ τῆς τιμῆς τῆς καμπιάλης γίνεται διὰ μετρητῶν χρημάτων ¹⁾, ἔνθα παρατηρητέον, ὅτι ὁ ἐμφανιστὴς, δύναται νὰ ζητήσῃ τὸ ἐν τῇ καμπιάλῃ διορισμένον εἶδος τῆς νομίσματος, καὶ ὁ ἀποδοχεὺς οφείλει νὰ τὸ πληρώσῃ ἀνευ ἀντιλογίας. Πλὴν τὰ μικρὰ ποταπὰ νομίσματα (κέρματα) δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιεῖσιν εἰς πληρωμὰς καμπιάλων. Πρὸς τῆτοις ἐπικίνδυνον εἶναι διὰ τὸν ἐμφανιστὴν, τὸ νὰ δέχεται ἀντὶ χρημάτων διορισμὸς ²⁾ μὲ μακρυνὴν διορίαν, ἐπειδὴ ἡμπορεῖ δι' αὐτῶν νὰ καταστήσῃ εἰς διαφόρους κινδύνους. Ἐὰν ὅμως δεχθῇ διορισμὸς εἰς πληρωμὴν, πρέπει νὰ προσέχη, νὰ μὴ χάσῃ τί ἐκ τῆς δικαίως τε, καὶ νὰ δώσῃ τὸν διορισμὸν νὰ διαμαρτυρηθῇ, ὅταν δὲν πληρωθῇ εὐθὺς ὑπὸ τῆς διοριζομένης.

Ὁ ἐμφανιστὴς δὲν πρέπει μῆτε νὰ ἀρκῆται μὲ πληρωμὴν ἀτελή, ἢ νὰ παρεκτείνῃ τὴν διορίαν τῆς καμπιάλης, ἢ νὰ δεχθῇ ἄλλην ἀντ' αὐτῆς, ἀλλὰ πρέπει διὰ τὸ μὴ πληρωθῆν μέρος τῆς καμπιάλης νὰ διαμαρτυρήσῃ καὶ νὰ μεταχειρισθῇ ὅλα τὰ καμπιαλικά δίκαια, τὰ ὅποια εἶναι ἐν τοιαύταις πτώσεσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τε· διότι πολλὰ εὐκόλα κινδυνεύει νὰ καταστήσῃ εἰς μεγάλας ἀπολογίας, καὶ νὰ πάθῃ μεγάλην ζημίαν.

§. 41.

¹⁾ Ὁ συγγραφεὺς προσέθησιν ἔδω καὶ ἕτερον πληρωμῆς τρόπον, τὸν δὲ ἀφαιρέσεως εἰς τὰ κατάσιχα τῆς τραπεζῆς (τῆς Βάγκυ), ἐπειδὴ δὲ ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι ἄχρηστος παρὰ τοῖς Γραικοῖς, παρελείψθη, διὰ νὰ λάβῃ ὅμως ὁ φιλομαθὴς ἀναγνώστης ἰδίαν τῆς τοιαύτης πληρωμῆς, ὡς ἀναγνώσῃ τὸ περὶ τῶν τραπεζῶν κεφάλαιον.

²⁾ Διορισμὸς (Anweisung) λέγεται ἡ ἐγγράφος ἐπιτάγῃ πρὸς ἄλλον τινὰ, δίδομένη τῷ ἐμφανιστῇ, διὰ νὰ λάβῃ τὰ μετρητὰ παρ' ἐκείνου.

Ἐπειδὴ εἰς τὰς καμπιάλας ἔχει μεγάλην ἰσχὺν ἢ καταλλαγή τῶν νομισμάτων, καὶ ἐξ αὐτῆς προκύπτει εἰς μὲν τὸν πραγματευτὴν ἑνὸς ἢ τῆ αὐτῆς τόπῃ κέρδος, εἰς δὲ τὸν ἄλλον ζημία, νομίζω, ὅτι ἐδῶ εἶναι ὁ τόπος νὰ ἐκτανθῶ περὶ τῆς πλατύτερον.

Ἐν ἀπὸ τὰ ἑσσιωδέεστα μέρη εἰς πᾶσαν καμπιάλιαν εἶναι ἡ τιμὴ (Valuta), τὴν ὁποίαν λαμβάνει ὁ ἐκδότης παρὰ τῆ εἰσαγωγῆς. Ὁ πρῶτος δίδει μίαν ξένην τιμὴν, καὶ λαμβάνει παρὰ τῆ τελευταίῃς δὲ αὐτὴν, τὴν τιμὴν τῆς τόπῃς. Διὰ νὰ εὐκοκυνθῆ αὐτὸ τὸ συνάλλαγμα, συνεφωνήθη πρὸ πολλῶν ἤδη χρόνων, ὅτι ἡ τιμὴ (Valuta) τῆς μίας Καμπιαλοαγορᾶς νὰ περιέχῃ τὴν μονάδα (δηλ. νὰ μὲν ἀμετάβλητος), ἢ δὲ τῆς ἄλλης Ἀγορᾶς νὰ εἶναι μεταβλητὴ. Ἡ διάφορος καὶ μεταβατικὴ κατάστασις τῆ ἑνὸς νομίσματος ὡς πρὸς τὸ ἄλλο λέγεται καμπιαλικὴ καταλλαγή (Wechselkurs), ἐπειδὴ εἰς τὰς μεγάλας ἐμπορικὰς Ἀγορᾶς, περὶ τῶν ὁποίων μόνον ὁμιλεῖμεν ἐδῶ, διορίζεται ἐξαιρέτως, ὅταν προσφέρονται καμπιάλαι εἰς πώλησιν, καὶ ὅταν ζητῶνται νὰ ἀγορασθῶσιν.

§. 42.

Προτὲ ὅμως νὰ ἐνεργήσωσιν εἰς τὴν καταλλαγήν ἀληθῆ συναλλάγματα, πρέπει νὰ θεωρῆται κατ' ἐξοχὴν ἢ ἐσωτερικὴ ποιότης ἀμφοτέρων τῶν τιμῶν τῆ ἑνὸς καὶ τῆ ἄλλης τόπῃς. Ἡ ἐσωτερικὴ τιμὴ αὕτη φαίνεται ἐκ τῆς ἀναλογίας τῶν πολυτίμων μετάλλων, τὰ ὁποῖα ἐμπεριέχουσι τὰ κατὰ φαντασίαν ἢ ἀληθῆ νομίσματα ἐκάστης αὐτῶν τῶν Καμπιαλοαγορῶν. Ἐποθετεῖον ὅτι τὸ τραπεζικὸν τάληρον τῆ Ἀμσερδαμ ἔχει εἰς ἀργύριον τὴν αὐτὴν τιμὴν μὲ τὸ τῆ Ἀμβέργῃς ὅθεν ἀμφοτέρω τὰ τάληρα θέλουσιν ἔχει πρὸς ἀλλήλα τὴν αὐτὴν τιμὴν κατὰ τὴν ἐνάριθμον τιμὴν τῆ ἑνὸς τάληρος ὡς πρὸς τὴν τῆ ἄλλης. Τὸ τραπεζικὸν τάληρον τῆ Ἀμβέργῃς λοιπὸν ἔχει τιμὴν 48 τραπεζικῶν σιλίγγων, τὸ δὲ τῆ Ἀμσερδαμ 50 τραπεζικῶν σιβέρων, ἐπομένως ἢ πρὸς ἀλλήλα τιμὴ αὐτῶν τῶν δύο τάληρων εἶναι ὡς 48 σιλλίγγα τραπεζικὰ τῆ Ἀμβέργῃς πρὸς 50 τραπεζικὰ σίβερων

P

τῆ

τῆ Ἀμσερδάμ. Ὅθεν συμφωνήθη μεταξύ τῆ Ἀμβέρουε καὶ τῆ Ἀμσερδάμ, ἵνα τὸ πρῶτον ἔχει τὴν σερεῖαν τιμὴν, τὸ ὅποιον ἔκλεξεν εἰς τῆτο τὰ 52 τραπεζικὰ σίλλιγγα, τὰ ὅποια κατὰ τὴν διορισθεῖσαν σχέσιν μεταξύ τῆ Ἀμβουργικῆ καὶ τῆ Ἀμσερδαμικῆ τάληρος τῆς τραπεζῆς περιέχουσι 33 $\frac{1}{2}$ σύβερα τραπεζικὰ· διότι εἰὰν 48 σίλλιγγα δίδουσι 50 σύβερα, τὰ 52 σίλλιγγα δίδουσι 35 $\frac{1}{2}$ σύβερα¹).

§. 43.

Ἡ ἀναλογία αὕτη χρησιμεύει μόνον ὅταν δίδῃ τις ἀργύριον δι' ἀργύριον. Τῆτο ὅμως εἰς τὰς καμπιάλας ἐνίοτε δὲν συμβαίνει. Διότι ὑποθετέον ὅτι ἡ τιμὴ (Valuta) ἀμφοτέρων τῶν πόλεων (τῆ Ἀμβέρουε δηλ. καὶ τῆ Ἀμσερδάμ) εἶναι κατὰ πάντα ὁμοία, ἢ εὐρίσκεται, καθὼς λέγεται ἰσοτιμος (al pari), καὶ τις πραγματευτῆς εἰς Ἀμβέρουον ἐπώλησεν εἰς ἓνα συμπολίτην τὴν ποσότητά τινά, τὴν ὁποίαν εἶχε νὰ λαμβάνῃ αὐτὸς παρὰ τινος πραγματευτῆ εἰς Ἀμσερδάμ. ἐκεῖνος λοιπὸν ὅς τις μέλλει νὰ πληρωθῆ εἰς Ἀμσερδάμ, πρέπει νὰ προσμένῃ τελάχισον ἕως 8 νὰ φθάσῃ ἡ καμπιάλα εἰς τὸν διορισμένον τόπον. Ὅθεν ἔπεται ὅτι ὁ τόκος διὰ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔχει νὰ διατρέξῃ ἡ καμπιάλα, πρέπει νὰ ἔμβῃ εἰς τὸν λογαριασμόν. Ἐν π.χ. ἡ καμπιάλα ἤθελεν εἶναι ἐκδομένη διὰ 2 μῆνας, ἢ καταλλαγὴ ἔπρεπε νὰ παρεκκλίνῃ ἀπὸ τὴν κυρίαν ἰσοτιμίαν (pari) μὲ 1 τὰ ἑκατὸν (προϋποτιθεμένης τῆ τοκῆ πρὸς $\frac{1}{2}$ τὰ ἑκατὸν τὸν μῆνα). Ἐκ τῆτος ἔπεται λοιπὸν, ὅτι ὁ ἐκδότης πρέπει νὰ δώσῃ πλειότερα σύβερα διὰ τὰ 52 σίλλιγγα, ἢ διὰ τὰς 2 τραπεζικὰς μάρκας τῆ Ἀμβέρουε, παρὰ ἂν ἐγένετο τὸ συνάλλαγμα εὐθύς.

Αὐτὸς

¹) Μ' ὅλον ὅπῃ τὸ παρὸν βιβλίον μεθερμηνεύθη ὡς ἐπὶ τὸ κλεῖσον διὰ τῆς ἐν τῇ Τυρκίᾳ διατρίβοντος Γραικῆς πραγματευτῆς, εἰς τῆς ὁποῖας αἱ ἀνωτέρω καὶ ἐφεξῆς ἀναλογίαι τῶν νομισμάτων τῆ Ἀμβέρουε καὶ Ἀμσερδάμ εἶναι ξένα καὶ σχεδὸν ἀδιάφοροι, δὲν μετεποιήθησαν εἰς ἀναλογίαν Τυρκικῶν νομισμάτων μετὰ τινῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῆς τινος πόλεως, ἐπειδὴ εἰς τὰ Τυρκικὰ νομίσματα δὲν γυλάττεται, ἢ τελάχισον δὲν διαρκεῖ πολὺν καιρὸν ἢ ἀπαιτημένη ἀκρίβεια, διὰ τὴν συνεχῆ μεταβολὴν των κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν τιμὴν.

Αὐτὸς ὁ λογαριασμὸς τῶν τόκων ἱφυλάττεται εἰς ὅλας τὰς μὲ σύντομον ἢ διεξοδικὴν διορίαν ἐκδομένους καμπιάλας, καὶ διὰ τῆτο αἱ καταλλαγαὶ (τὰ κάμπια), καὶ χωρὶς νὰ ἐνεργήσῃ ἄλλη τις αἰτία, λαμβάνουσι μετ' ἀλλήλων διαφορὰν, τελάχισον κατὰ τὴν διατρέχουσαν ἐκλογισίαν (disconto).

§. 44.

Μία κεφαλαιώδης αἰτία, ἣ τις ἠμπορεῖ νὰ διασρέψῃ τὴν καταλλαγὴν ἐνὸς τόπου πρὸς ἄλλον, εἶναι, ὅταν εἰς τινὰ Καμπιαλοαγορὰν προσφέρονται πολλαὶ καμπιάλαι δι' ἄλλον τινὰ τόπον. Ἐν τοιαύτῃ πτώσει λοιπὸν οἱ ἐκδότης ἀναγκάζονται νὰ πωλήσωσιν εὐθηνότερα τὰ χρῆμα, ἢ ἄλλοι λαμβάνειν ἀπὸ ἄλλης Καμπιαλοαγορᾶς, διὰ νὰ εὕρωσιν εἰσαγωγῆς, τ. ε. ἢ καταλλαγῆ θέλει ἐκπέσει δι' αὐτὴν λοιπὸν εἰς αὐτὴν μὲν θέλει εἶναι ἐπιζητήσιμος, εἰς δὲ τὰς εἰσαγωγῆς ἐπικερδής. Τότε λέγεται, ὅτι ἡ καταλλαγὴ ἐπίπτει. Π. χ. εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν προσφέρονται 100000 φιορίνια Ἀγγέλης διὰ νὰ πωληθῶσιν, εὕρισκονται δὲ ἀγορασαὶ μόνον διὰ 50000 φιορίνια εἰς τὴν νῦν κατὰ τὴν τῆς καταλλαγῆς, μένουσι λοιπὸν ἔτι 50000 διὰ νὰ πωληθῶσι. Εὕρισκονται μὲν καὶ δι' αὐτὰ ἀγορασαὶ, θέλουσιν ὅμως νὰ τὰ ἀγοράσωσι μὲ κατωτέραν τιμὴν. Ἀνίσως θέλωσι λοιπὸν οἱ πωληταὶ νὰ πωλήσωσι τὰ ὅσα ἔχουσι λαμβάνειν, πρέπει νὰ δώσωσι πλείοτερον Ἀγγεσιανὸν ἀργύριον διὰ τὸ Τερικόν.

Τὸ ἀνάπαλιν γίνεται μὲ τὰς εἰσαγωγὰς (ρίμέσσας), τ. ε. Ὅταν εἶναι εἰς τὴν Καμπιαλοαγορὰν πλείοτεροι ἀγορασαὶ ἢ πωληταὶ. Διότι ζητῶνται π. χ. 100000 φιορίνια Ὀλλάνδης νὰ ἀγορασθῶσι; καὶ εὕρισκονται μόνον 50000 πωλέμενα, ὅθεν οἱ πωληταὶ αὐτῶν θέλουσι ζητήσωσι πλείοτερα Τερικὰ χρήματα διὰ τὰ Ὀλλανδικὰ φιορίνια τῶν, τὰ ὅποια πωλεῖσιν. Ἐκ τούτου ἔπεται λοιπὸν ἀναγκαίως ἀνάβασις τῆς καταλλαγῆς.

§. 45.

Ἡ τῶν καμπιάλων καταλλαγὴ ἀκολουθεῖ καὶ τὴν ἀνωτέραν ἢ κατωτέραν τιμὴν τῶν πολυτίμων μετάλλων, εἰς τῶν ὁποίων

τὴν τιμὴν πρέπει πάντοτε νὰ θεωρῆ τις ὅταν διορίζη τὴν καταλλαγήν. Ἄν μεταβάλληται ἡ τιμὴ τῆς ἑνὸς ἢ τῆς ἄλλης μετάλλου, φαίνεται εὐθὺς εἰς τὴν καταλλαγήν.

§. 46.

Περὶ τῶν καταλλαγῶν σημειωτέον ἔτι, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεωρῶνται πάντοτε ὡς τὸ βαρόμετρον, ἐξ ἧν νὰ ἡμπορῆ τις νὰ διακρίνη, ἂν εἰς τόπος πραγματεύηται μὲ κέρδος ἢ μὲ ζημίαν. Ἡθελε σφάλῃ τις ἂν βλέπων τὴν σημαντικὴν ἔκπτωσιν τῆς καταλλαγῆς τόπος τινὸς κρίνη, ὅτι αὐτὸς ὁ τόπος πραγματεύεται μὲ ζημίαν· ἐπειδὴ ὅταν αὐτὸς ὁ τόπος εἶναι τὸ κέντρον τῆς διαμέσου ἐμπορίας, ὡς ἦτον ἡ πόλις Ἀμβέργον κατὰ τῆς 1797 καὶ 98, καὶ πολλὰ ἐμπορευόμενα γένη ξένα ἔχοντα νὰ εἰσάξωσιν εἰς ἄλλον τόπον, διὰ νὰ πληρώσωσι τὰ χρέη των, ἢ νὰ σύρωσιν εἰς ἄλλον τόπον, ἐνεργῶσιν αὐτὰ τὰ συναλλάγματα εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, λαμβάνει ἐνίοτε μεγάλην μεταβολὴν ἢ καταλλαγήν αὐτῆς τῆς πόλεως.

§. 47.

Ἡ κατάβασις τῆς καταλλαγῆς γίνεται καὶ ἐν τέτῳ μεγάλτερά, ὅταν εἰς τινα πολιτείαν (εἶδος) εὐρίσκονται εἰς τὴν κυκλοφορίαν τῶν ληψοδοσιῶν πολλὰ χάρτινα χάρτινα, καὶ μὲ αὐτὰ πληρῶνται αἱ καμπιᾶλαι. Διὰ τῆτο εἰς τὴν Γαλλίαν κατὰ τὸν καιρὸν τῶν γραμματίων (ἀσσιγνάτων) τῷ 1795 ἴδομεν νὰ ἐκπέσῃ ἡ τιμὴ τῆς καμπιαλικῆς ταλήρης (petit écu) εἰς τὰ 90 τὰ ἑκατόν. Ὡσαύτως ἐξέπεσεν ἡ Ἰσπανικὴ καταλλαγή κατὰ τῆς 1799, διὰ τὰ πολλὰ χάρτινα νομίσματα ὑπὲρ τὰ 100 τὰ ἑκατόν κατωτέρον τῆς ἰσοτιμίας. Καὶ τῷ 1800 ἐξέπεσεν ἡ Δανικὴ καταλλαγή ἀπὸ τὰ 25 εἰς τὰ 40 τὰ ἑκατόν, ἔτι δὲ καὶ ἡ τῆς Βιέννης καταλλαγή πρὸς τὰ φιορίνια Ἀγγλίας. (ὄρα σελ. 85.).

Εἶναι φυσικόν, ὅτι ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν, ἡ ἔκπτωσις τῆς καταλλαγῆς ἡμπορεῖ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἐπάπειρον, ἐπειδὴ πρέπει νὰ διευδύνηται κατὰ τὴν ἐκάστοτε τιμὴν τῆς νομίσματος, μὲ τὸ ὅποιον πληρῶνονται αἱ καμπιᾶλαι.

§. 48.

Ὅταν ἡ καταλλαγή εἶναι πολλὰ ζημιώδης διὰ τινὰ τόπον, πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ μετρητὰ χρήματα πρὸς ἐξίσωσιν τῆς ἐμπορικῆς συγοσαθμίας, καὶ μετὰ τὸ μέσον ἐμποδίζεται ἡ ἔκπρωσις τῆς καταλλαγῆς. Ἐπειδὴ μὴ ζητημένων τῶν καμπιάλων, διὰ τῶν ὁποίων οἱ σύροντες κρημνίζουσι τὴν καταλλαγήν, ἀναγκάζονται νὰ σμικρύνωσι τὰ ζητήματά των, καὶ ἔτις ἀρχίζει νὰ ἀναβαίνει ἡ καταλλαγή.

Ἐπειδὴ αἱ καμπιάλαι χρησιμεύουσι κατὰ διαφορὰς τρόπους, καὶ κυκλοφοροῦσι πολλάκις εἰς πολλὰ μακρυνῆς τόπους ὡς χρήματα μετρητὰ, δύνανται δὲ νὰ συμβῶσι πολλοὶ δόλοισι, δι' ὧν ὁ εἷς ἢ ὁ ἄλλος, ὅς τις ἐνέχεται εἰς τὴν καμπιάλαιν ἢμπορεῖ νὰ πάθῃ μεγάλην ζημίαν, δὲν εἶναι βέβαια περὶ τὸν, τὸ νὰ καταβάλλῃ τις εἰς τὰς καμπιαλικὰς ὑποθέσεις μεγαλωτάτην προσοχήν, καὶ κατὰ πάντα δυνατὸν τρόπον νὰ ἀσφαλίζηται. Ἡ φροντίς αὕτη εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἀναγκαῖα εἰς τὰς συρμένας καμπιάλας. Εἰς μεγάλας Καμπιαλοαγοράς ὁ ἐκδότης καὶ ὁ εἰσαγωγὸς ὀλίγον γνωρίζει ὁ εἷς τὸν ἄλλον, ὡς πρὸς τὴν ἐμπορικὴν πίσιν καὶ τὴν εἰλικρίνειαν, καὶ λοιπὸν εἶναι φυσικὸν τὸ νὰ ζητῇ ἕκαστος αὐτῶν νὰ λαμβάνῃ τὴν ἀσφάλειάν τε κατὰ τὸν πλέον ἄριστον τρόπον. Μ' ὅλον ὅπερ οἱ νόμοι κατατρέχουσι πάντα καμπιαλικὸν χρεώσιν πολὺ αἰσθηρότερα, παρὰ ἕκαστον ἄλλον χρεώσιν. Πλὴν εἰς καθ' ἓνα ἐπιχειροῦμενον καμπιαλικὰς ὑποθέσεις, εἶναι ἀναγκαῖα πολλὰ μεγάλη προσοχή.

Κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, ἀπὸ ὅλης τῆς μετόχης τῆς καμπιάλης, ὁ εἰσαγωγὸς (ρεμιτέντης) ἔχει τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον τῆς νὰ ζημιωθῇ. Διότι αὐτὸς ἢμπορεῖ νὰ τύχῃ εἰς ἓνα ἐκδότην, ὅς τις πολλὰ εὐκόλα κλίνει εἰς τὸ νὰ ἐκδώσῃ καμπιάλαιν, καὶ ζητεῖ νὰ συνάξῃ εὐθὺς τὴν τιμὴν (Valuta) παρὰ τῆς εἰσαγωγῆς, καὶ τοι βέβαιος ὢν, ὅτι ἡ καμπιάλα δὲν θέλει ἀποδεχθῆ ὑπὸ τῆς συρμένας. Ὅτι ὑπάρχουσι τοιοῦτοι ἐκδοταὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ἐπειδὴ ἐγὼ αὐτὸς ἔτυχα νὰ ἴδω, ὅτι ὁ ἐκδότης μήτε ἔλαβε καὶ τὸν

τὸν κόπον, διὰ τὴν γράψην τὸ τῆς εἰδήσεως γράμμα πρὸς τὸν σερρόμενον, διὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν καμπιάλαν, τὴν ὁποίαν ἐπρόσμενε βεβαίως νὰ ἐπιστρέψῃ μὲ διαμαρτυρίαν. Ἐν τούτῳ ἔλαβε παρὰ τῆ παραπολὺ πεποιθότος εἰσαγωγῆς τὴν τιμὴν τῆς καμπιάλης, καὶ ἐπειδὴ εἶχε τὴν χρεωκοπίαν τε ἐτοιμὴν νὰ κηρυχθῆ, τὴν ἔχασεν ὁλόκληρον ὁ εἰσαγωγός. Ἐδῶ προκύπτει λοιπὸν ἡ ἀνάγκαια ἐρώτησις: Ποία μέτρα ἀσφαλείας πρέπει νὰ μεταχειρισθῆ τις κατὰ τῶν τοιούτων δόλων;

§. 50.

A. Ἄν ὁ εἰσαγωγὸς δὲν ἐμπιστεύῃ τὸν ἐκδότην, ἢμπορεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον:

1. Βάλλει παρακαταθήκην εἰς τὸ Κριτήριον, ἢ εἰς ἀσφαλῆ τινὰ ὑποκείμενα τὴν ποσότητα τῆς καμπιάλης, ἕως ἢ νὰ ἔλθῃ δεβαία εἰδήσις ἀπὸ τὸν ἐμφανιστὴν καὶ τὸν ἀποδοχέα, ὅτι ἡ καμπιάλα ἐπληρώθη σῶα καὶ ὁλόκληρος. τότε δύναται ὁ ἐκδότης νὰ λάβῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τε ἀνεμποδίως τὴν παρακαταθεμένην ποσότητα τῆς καμπιάλης.
2. Ὁ ἐκδότης νὰ δώσῃ ἰκαίην ἐγγύησιν, ἢ δι' ἐνεχύρου, ἢ διὰ τικὸς ἄλλου φίλου, δεκτῆ εἰς τὸν εἰσαγωγὸν, ὑποσχομένους νὰ πληρώσῃ ἀντὶ τῆ ἐκδοτῆς τὴν καμπιάλην εἰς τὸν εἰσαγωγὸν, ἂν ἐπιστρέψῃ μὲ διαμαρτυρίαν.
3. Ὁ εἰσαγωγὸς νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἐκδότην μίαν ὁμολογίαν, ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ τὴν πληρώσῃ εἰς τὸν αὐτὸν, ἅμα ἐλθέσης τῆς βεβαίας εἰδήσεως, ὅτι ἡ ὑπ' αὐτῆ ἐκδοθεῖσα καὶ εἰς τὸν εἰσαγωγὸν πωληθεῖσα καμπιάλα, ἐπληρώθη σῶα εἰς τὴν διορίαν.
4. Ὁ εἰσαγωγὸς ἢμπορεῖ νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆ ἐκδοτῆς, ἐκτὸς τῆς κυρίως πωληθείσης καμπιάλης, ἕτε ἄλλην ὁμολογίαν, ἐν ἣ νὰ ὑπόσχηται, ὅτι θέλει τὴν πληρώσει ἄνευ ἀναβολῆς, ὅταν δὲν πληρωθῇ ἡ ἄλλη ἀπεσαλμένη καμπιάλα.

§. 51.

B. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐκδότης δύναται νὰ κινδυνεύσῃ, ἀνίσως.

1. δίν

1. δὲν πληρωθῆ τὴν τιμὴν (Valuta) εὐθὺς μετὰ τὴν παρὰδο-
σιν τῆς πωληθείσης καμπιάλης, τὸ ὅποιον δὲν πρέπει ποτὲ
νὰ τὸ κάμνη, ὅταν δὲν γνωρίζῃ καλῶς τὸν εἰσαγωγόν.
2. "Όταν αὐτὸς π. χ. θέλων νὰ ἀγοράσῃ πραγματείας εἰς ἄλ-
λον τόπον χρειάζεται Παραγγελλόμενον (κομμισιοναῖρον),
ὅς τις δὲν θέλει νὰ δώσῃ διὰ τὴν ἀγορὰν ἐδικὰ τε χρήμα-
τα, ἀλλὰ ζητεῖ εἰσαγωγὰς, διὰ νὰ βιάλῃ τὴν ἀγορὰν εἰς
πρᾶξιν. Ἡμπορεῖ λοιπὸν ὁ Παραγγελλόμενος, ἀφ' ἧ λάβῃ τὰς
καμπιάλας κατ' εὐθείαν εἰς χεῖρας τε καὶ εἶναι δόλιος, νὰ συ-
νάξῃ τὴν τιμὴν δι' ἑαυτὸν, καὶ νὰ μὴ ἐκτελέσῃ τὴν παραγγελί-
αν. Ἐκ τῆς ἡδύνατο, ὅταν ὁ Παραγγελλόμενος εἶναι κατα-
στάσεως ἀδυνατίε, νὰ γένη μεγάλη ζημία διὰ τὸν ἐκδότην. Αὐ-
τὸς δὲ ἡμπορεῖ νὰ ἀποφύγῃ τὸν επικείμενον κίνδυνον κατὰ τὸν
ἐπόμενον τρόπον: Διορίζει τινὰ τῶν ἀνταποκριτῶν αὐ-
τῆ εἰς τὴν αὐτὴν ἐμπορικὴν Ἀγορὰν, νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν πα-
ραγγελλόμενον τὰ γειόμενα ἔξοδα, εἰάν ἤθελαν ἀποδείχθῃ ἱ-
κανῶς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὅ, τε Παραγγέλλων καὶ ὁ Πα-
ραγγελλόμενος μὴ ἐμπιστεύοντες ἀλλήλοις εἶναι ἐν ἰκανῇ ἀσφα-
λείᾳ.

§. 52.

Γ' Ὁ ἐμφανισθῆς, πρὸς ὃν πέμπεται μία καμπιάλα διὰ νὰ πλη-
ρωθῆ, καὶ δὲν πισεῖει ἰκανῶς μήτε τὸν πέμπσαντα αὐτὴν, μή-
τε τὸν ἀποδεξάμενον, ἔχει τὸ δίκαιον καὶ κάμνει πολλὰ καλά,
νὰ ζητῆ ἀσφάλειαν διὰ τὴν δοθείσαν αὐτῷ καμπιάλαν. Διό-
τι εἰς τὸ ἐμπόριον εἶναι πάμπολλα παραδείγματα πολλῶν ἀ-
παταιῶνων, οἳ τινες μοναδικοὶ μὲν καὶ κατὰ μέρος ἐδεμίαν
πίσιν ἔχουσι, ὅλοι δὲ ὁμῶς ἀποκτῶντες πολλὴν πίσιν, ἐνώνονται,
διὰ νὰ ἀπατήσωσιν ἕνα τρίτον ἢ τέταρτον ὑπὸ τὴν φαινομέ-
νη ἀσφάλειαν, καὶ νὰ ἀρπάσωσι τὰ χρήματά τε.

§. 53.

Πολλάκις συμβαίνει, ὅτι ὁ ἀποδοχεὺς νὰ μὴ εἶναι κυρίως
χρεώσης τῆ ἐκδότῃ, ἀλλὰ μόνον χάριν φιλίας τῷ ἔδωκε
προσδιορισμένην τινὰ καμπιαλικὴν πίσιν. Ἀρχίζει ὁμῶς
ὁ αὐ-

ὁ αὐτὸς νὰ δυσπισῆ διὰ τὰ φρονήματα τῆ ἐκδόσε, καὶ σο-
 χάζεται νὰ μεταχειρισθῆ πλειοτέραν ἀσφάλειαν εἰς τὰς
 μετ' αὐτῆ ὑποθέσεις· πλὴν μὴ θέλων νὰ βλάβῃ τὸ ὄνομά
 τε, ἀποδέχεται μὲν τὴν καμπιάλαν, ἐκδίδει δὲ μίαν ἀν-
 τικαμπιάλαν πρὸς τὸν σύραντα, πληρωτέαν τὴν αὐτὴν ἡ-
 μέραν, καθ' ἣν αὐτὸς μέλλει νὰ πληρώσῃ τὴν ὑπ' αὐτῆ ἀ-
 ποδεχθεῖσαν καμπιάλαν. Μ' ὅλον ὅπερ κατ' αὐτὸν τὸν
 τρόπον δὲν εἶναι καλῶς σκεπασμένος, ἔχει ὅμως ὅπως
 τινα ἀσφάλειαν, παρὰ ἂν δὲν ἤθελεν ἐπιχειρισθῆ καὶ αὐ-
 τὰ τὰ μέτρα.

§. 54.

Εἶπον ἤδη πολλάκις, ὅτι εἰς τὰς τῶν καμπιάλων ὑποθέσεις
 δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχη τις ἰκανὴν προσοχὴν. "Ὅθεν ἀναγκαι-
 ον νομίζω, τὸ νὰ συμβελεύσω, διὰ νὰ ἔχη τις προσοχὴν μεγά-
 λην, κατ' ἐξοχὴν εἰς τὰ ἀκόλουθα γενικὰ ἄρθρα"

Α'. "Ὅς τις θέλει νὰ πραγματεῖται μὲ καμπιάλας, ἀναγ-
 καίως πρέπει νὰ διδαχθῆ κυθολικῶς αὐτὸ τὸ ἔργον, τ. ε. πρέπει
 νὰ ἠξεύρῃ τὰς καμπιαλικὰς τόμους, τὰ ἔθιμα κ. τ. λ. τῆ τύπε τε,
 καὶ ἐκείνον, μὲ τὸν ὁποῖον ἐνεργεῖ καμπιαλικὸν ἔργον. Ἐκ τῆς
 περὶ τῆτων ἀγνοίας προξενεῖται πολλάκις μεγάλη ζημία.

Β'. Ἐπειδὴ αἱ καμπιαλικαὶ ὑποθέσεις εἶναι πολλὰ ἐσιώδεις,
 ἀναγκαιότατον εἶναι νὰ φυλάττηται εἰς αὐτὰς μεγίστη ἀκρι-
 βεια. Ἐὰν εἰσχωρήσῃ ἅπαξ σύγχυσις εἰς αὐτὰς, καὶ αἱ ὑποθέ-
 σεῖς εἶναι σημαντικαί, τότε ὁ Καμπιαλέμπορος προβαίνει μὲ
 μεγάλα βήματα πρὸς τὸν ἀφανισμόν τε, διότι θέλσιν εὐρεθῆ
 εἰς ὀλίγον καιρὸν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι παρατηροῦντες τὴν ἀτα-
 ξίαν τε, θέλσιν ὠφελῆθῆ ἐξ αὐτῆς ὅσον δυναθῶσι.

Γ'. Ὁ φρόνιμος πραγματευτὴς εἰς ὑποθέσεις καμπιάλων ση-
 μαντικὰς, πρέπει νὰ ἔχη μόνον μὲ τοιαύτους ἀνθρώπους νὰ κάμη,
 τὰς ὁποῖας καλῶς γνωρίζει, ἢ μόνον μὲ ἐκείνας, εἰς ἃς ἔχει προ-
 ηγούμεως ἀσφάλειαν. Ἐὰν δὲ εἰς τοιαύτας ὑποθέσεις εἶναι
 χωρὶς διωρισμένης τάξεως, καὶ παρασύρηται εὐκολα ὑπὸ τῆς
 δοκίσεως ἐλπίδος μεγάλα κέρδη, διὰ νὰ κάμη καμπιαλικὰς ὑπο-
 θέσεις

θέσεις μὲ ἀνθρώπους, τὲς ὁποῖες δὲν γνωρίζε· ἀκριβῶς, ἢ δια-
γωγή τε γίνεται ἐπικινδύνοσ, καὶ καθυπερβάλλει ἑαυτὸν ἀναμφι-
βόλωσ εἰς πολλὰς ζημίας.

Δ. Ὁ ἐκδότησ δὲν πρέπει νὰ εἶναι συγκαταβατικὸσ πρὸσ τὸν
εἰσαγωγὸν, ὅταν δὲν ἤξεύρῃ τὴν τε κατάστασίν τε καὶ τὴν θέλη-
σιν τῆ νὰ πληρώσῃ τὴν τιμὴν τῆσ καμπιάλησ, ἀλλ' ἢ νὰ ζητήσῃ
εὐθύσ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆσ καμπιάλησ τὴν πληρωμὴν τῆσ τιμῆσ
εἰσ μετρητὰ, ἢ νὰ λάβῃ ἄλλην τινὰ ἱκανὴν ἀσφάλειαν.

Ε. Πᾶσ πραγματευτῆσ πρέπει νὰ ἔχῃ πολλὰ μεγάλην ἐπιμέ-
λειαν διὰ τὴν πίσιν τε, ἢ τις εἶναι ἡ ψυχὴ παντὸσ ἐμπορίσ. Ὁ-
δὲν πρέπει νὰ προσέχῃ κατὰ πολλὰ, μήπωσ αἱ πρὸσ ἄλλασ ἐκ-
δομέναι καμπιάλαι τε δὲν ἀποδεχθῶσιν ὑπὸ τῆσ οὐμείσ, καὶ
σαλῶσιν ὀπίσω ὑπὸ τῆσ ἐμφανισῆ με διαμαρτυρίαν. Ἡ πίσισ τῆ
πραγματευτῆ βλάπτεται ἐκ τῆσ καιριώτατα, διότι ἐξ αὐτῆσ φαί-
νεταί σαφέστατα ἢ τῆσ συρομένεσ πρὸσ τὸν σύροντα δυσπιστία, ἢ
τισ διαβαίνεσα κατὰ φυσικὸν λόγον εἰσ ὅισ τῆσ ἐνεχομένεσ εἰσ
τὴν διαμαρτυρηθεῖσαν καμπιάλαν, προσενεῖ εἰσ τὸν ἐκδότην
μεγάλην βλάβην ¹).

Σ. Ἐπειδὴ πολλὰ συνεχῶσ συμβαίνει νὰ παραπίπτωσιν αἱ
καμπιάλαι, καὶ τυχὸν ἄτιμόσ τις εὐρετῆσ νὰ θελήσῃ νὰ οἰκοί-
οποιηθῇ ταχέωσ τὴν τιμὴν (Valuta), χωρίσ νὰ ἔχῃ προῖπάροχσαν
εἶδησιν ὁ συρόμενοσ περὶ τῆσ ἀπωλείασ τῆσ καμπιάλησ, πρέ-
πει διὰ τῆτο νὰ παρατηρῇ ὁ αὐτὸσ ὅσον δύναται, διὰ νὰ πλη-
ρώσῃ τὴν καμπιάλαν εἰσ τὸν νόμιμον κτήτορά τῆσ. Ὅταν λοι-
πὸν ἔχῃ ἱκανὴν αἰτίαν νὰ ὑποιοήσῃ, ὅτι ἡ καμπιάλα δὲν εὐρί-
σκεται εἰσ τὰσ χεῖρασ τῆ νομίμεσ κτήτοροσ, θέλει κάμει καλά,

Σ

ἄν

¹) Εἶναι καὶ τινεσ ἄλλαι περιστάσεισ, διὰ τὰσ ὁποῖασ ἐπιτρέφει ἡ καμ-
πιάλα με διαμαρτυρίαν, χωρίσ νὰ παραβλαβῇ τόσον πολλὰ ἢ τιμὴ
τῆ ἐκδότησ, ὡσ διὰ τῆσ πρὸσ αὐτὸν δυσπιστίας τῆ συρομένεσ: ἢ γιν, ἢ
ἢμπορεῖ ὁ συρόμενοσ πρὶν τῆσ ἀποδοχῆσ νὰ χρεωκοπήσῃ ἢ νὰ ἀ-
ποθάνῃ. ἢ ἢμπορεῖ νὰ κλεισθῇ ἢ μετὰξὺ κοινωνία δι' ἐχθρικοῖν ἐφὸ-
δων κ. τ. λ. ὅθεν διὰ μὲν τὰσ πρώτασ δύο περιστάσεισ, ὁ προσεκτικὸσ
ἐκδοτῆσ προσίθῃσιν εἰσ τὸ τέλος τῆσ καμπιάλησ τε, τὸ χρεῖασ
τε χρεῖσ ἢ νὰ ἐμφανισθῇ πρὸσ τινὰ ἄλλον φίλον τε ἢ καμπιάλα.
Ἡ δὲ τρίτη, ἀνάγκη ἕσα φυσικῆ, δὲν φέρει μῶμον τινὰ.

ἂν δὲν ἔμπορῇ νὰ ἀποποιηθῇ τὴν πληρωμὴν τῆς τιμῆς, νὰ ζητήσῃ τὸλάχισον δι' αὐτὴν ἀσφάλειαν, ἕως ὅτε νὰ βεβαιώσῃ ἱκανῶς ὁ ἐμφανιστὴς τὸ δίκαιον τῆς ἰδιοκτησίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Περὶ τῆ ἐμπορίας τῶν πραγματειῶν.

§. 1.

Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ διατρέψω ἐδῶ πολὺ μὲ τὴν περιγραφὴν, τῆ τί εἰσιν αἱ πραγματεῖαι, ἐπειδὴ πῶς ὅστις τὰς ἀγοράζει ἢ τὰς πωλεῖ, δύναται μόνος νὰ λάβῃ ἱκανὴν ἰδέαν περὶ τῆς. Διότι ὅλα ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὅποια δίδει τις χρήματα, ἢ κάμνει ἐκδουλεύσεις δύνανται νὰ ὀνομασθῶσι πραγματεῖαι. Ἐὰν ὅμως αὐταὶ εἶναι διορσέαι γενικῶς διὰ τὸ ἐμπόριον, πρέπει νὰ ἔχωσι τὰς ἐπομένους ἰδιοτητας.

Α. Αἱ πραγματεῖαι πρέπει νὰ ἠμπορῶσι νὰ κυλάττωνται, διὰ νὰ προσμέωσι τὸν ἀγοραστὴν. Διότι ἂν ὑπόκηνται εἰς κίνδυνον νὰ διαφθείρωνται εὐκόλα, πρέπει πολλάκις νὰ πωλῶνται μὲ μεγάλην ζημίαν, τὸ ὅποιον δὲν ἤθελεν εἶναι ἀναγκαῖον, ἔὰν ἦτον δυνατόν νὰ προσμένῃ ἄλλον καιρὸν.

Β. Ἐὰν ἐν εἶδος πράγματος πρέπει νὰ προξενῇ ζήτησιν εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων, εἶναι ἀνάγκη, νὰ ἀνήκῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα· διότι κἀνεὶς δὲν θέλει ἀγοράσει πρᾶγμα τι, μὴ ὄν χρήσιμον διὰ κἀνὲν τέλος.

Γ. Διὰ νὰ γένῃ ἐν πρᾶγμα κυρίως εἶδος πραγματείας δὲν

πρέ-